

การสำรวจการพูดไม่ชัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
A Survey of Articulation Problems in Grade 5
Students in Sattiprasarnmit Demonstration School

บัณฑิตา ลิขสิทธิ์¹
Bunthita Likkhasit¹

¹อาจารย์ ศูนย์พัฒนาศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
¹Corresponding author, E-mail: bunthita79@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) ที่ทดสอบการออกเสียงพูด เป็นคำในระดับพยางค์ และคำที่มีความหมาย ในเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และคำควบกล้ำ ดำเนินการทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาทดสอบประมาณคนละ 10- 15 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 188 คน ที่ได้ดำเนินการสำรวจ การออกเสียงพูด เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 95 คน นักเรียนชายจำนวน 93 คน มีนักเรียนหญิงที่ออกเสียงพูดไม่ชัดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 และนักเรียนชายที่พูดไม่ชัดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.08 นอกจากนี้พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงออกเสียงไม่ชัด ในเสียงพยัญชนะต้น/ส/ โดยออกเสียงไม่ชัดในลักษณะออกเสียงเพี้ยน (Distortion) สำหรับเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ เสียงมาตราตัวสะกด และเสียงคำควบกล้ำ นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง

คำสำคัญ: การสำรวจการพูด แบบทดสอบการออกเสียงพูด

Abstract

This study aim at surveying articulation problem in Grade 5 students in Satitprasarnmit Demonstration school. The samples of the study were 188 Grad 5 students in Semester 2 of the academic year 2017 in Satitprasarnmit Demonstration school. The study used purposive sampling. The tool of this study was the Articulation test taking 10 – 15 minutes to administer for each student. The statistics used in the data analysis were percentage.

The result of the research revealed that among the total of 188 participant, one girl and one boy student found with articulation problem with is 1.05% and 1.08% . Both of them have distortion pronunciation in/s/ (so-sear). There is none of wrong articulation found in pronunciation of the consonant blend , ending alphabet, vowel and tone.

Keywords : Survey of Articulation , Articulation Test

บทนำ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฝ่ายประถมเป็นหน่วยงานหนึ่งที่เกิดการศึกษาสำหรับนักเรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัย ไปจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 การจัดการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับประถมศึกษาจะใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอน และพัฒนาหลักสูตร โดยโครงสร้างหลักสูตร มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 บูรณาการการเรียนการสอน และสร้างทักษะพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เน้นทักษะพื้นฐาน และการประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เน้นการนำทักษะพื้นฐานไปประยุกต์ใช้โดยอัตลักษณ์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างมีวัฒนธรรม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม) เป็นระดับชั้นที่กำลังจะเปลี่ยนผ่านชั้นเรียนไปชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งทักษะทางวิชาการ และทางด้านสังคมเพื่อเตรียมพร้อมในการที่จะเปลี่ยนผ่านไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสอบเข้าเรียนในชั้นมัธยมต่อไป ซึ่งในการเรียนนักเรียนจะต้องใช้ทักษะการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อให้ผลการเรียนสัมฤทธิ์ผลในวิชาต่างๆ หนึ่งในช่องทางการสื่อสารที่มีความสำคัญ คือ การพูดซึ่งถือเป็นช่องทางที่นักเรียนจะแสดงออกถึงความรู้สึก ความต้องการที่จะสื่อสารออกไปยังบุคคล ที่ต้องการจะสื่อสาร ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียน หรือการสัมภาษณ์เข้าเรียน ในสถานศึกษาใหม่เมื่อจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การพูดที่ดีที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้นั้นจะต้องประกอบด้วย น้ำเสียงที่เปล่งออกมาต้องเป็นเสียงที่มีคุณภาพ มีความชัดเจน มีความก้องกังวาน ไม่ใช่เสียงที่แหบแห้ง ไม่ใช่เสียงที่ขาดหายเป็นช่วงๆ หรือเสียงที่อ้อแอ้อยู่ในลำคอ ความดังของเสียงที่พอเหมาะแก่การได้ยิน ระดับเสียงซึ่งประกอบด้วยเสียงสูงต่ำหลายระดับ จังหวะในการพูด การเว้นวรรคการพูดที่ถูกต้อง รวมถึงการหายใจที่ถูกต้อง (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : 1) การพูดที่ดีจะเป็นประโยชน์กับตัวนักเรียน จะทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการเข้าร่วมสังคม หากนักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงพูด เช่น การออกเสียงพูดไม่ชัด จะทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออกด้วยการพูด หากไม่ได้รับการแก้ไขจะทำให้เกิดปัญหาสะสมในระยะยาว ซึ่งการพูดไม่ชัด ถือเป็นความผิดปกติทางการพูด ชนิดหนึ่ง ในภาษาอังกฤษใช้เรียกความผิดปกติทางการพูดชนิดนี้ว่า Articulation Defect และ Articulation Errors หรือ Articulation Disorders (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2542 :1, รจนา ทรรทรานนท์, 2529 : 28) การพูดไม่ชัด อาจส่งผลกระทบต่อในด้านต่างๆ เช่น เกิดปัญหาในการอ่าน เด็กที่พูดไม่ชัดจะอ่านออกเสียงไม่ชัดด้วย ทำให้ไม่สามารถแยกได้ว่า

เด็กอ่านคำนั้นไม่ได้หรือเป็นเพราะพูดไม่ชัดจึงทำให้อ่านออกเสียงผิด อาจเกิดปัญหาในการเขียนสะกดคำ เด็กที่พูดไม่ชัดมักจะเขียนสะกดคำ ตามลักษณะการพูดไม่ชัดของตนเอง เช่น เมื่อพูดคำว่า “กบ” เป็น “ตบ” เด็กก็จะเขียนคำว่า “ตบ” แทนคำว่า “กบ” ซึ่งทำให้เด็กได้คะแนนด้านการเขียนต่ำและยังส่งผลต่อการเรียนไม่เต็มที่เท่าที่ควร เด็กที่พูดไม่ชัดมักจะเป็นเด็กที่ค่อนข้างเก็บตัว ไม่ค่อยคุยกับเพื่อน ไม่กล้าถามคำถามจากครูหรือเพื่อน เมื่อไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัย เพราะอายที่ตนเองพูดไม่ชัดหรือกลัวเพื่อนล้อเลียน นอกจากนี้อาจมีปัญหาในการสมัครงาน เพราะอาจสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่านเนื่องจากการพูดไม่ชัด (สมาคมโสตสัมผัสวิทยาและการแก้ไขการพูดแห่งประเทศไทย, 2550: 10 -11) ลักษณะของการพูดไม่ชัดแบ่งเป็น 4 ลักษณะได้แก่ การออกเสียงโดยใช้เสียงหนึ่งแทนเสียงหนึ่ง (Substitution) การเว้นไม่ออกเสียงบางเสียง (Omissions) การออกเสียงไม่ชัดหรือเพี้ยนไป (Distortion) การเพิ่มเสียง (Addition) (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2542 : 5)

การจะทราบว่านักเรียนคนใดพูดไม่ชัดนั้นจะต้องทำการทดสอบ ซึ่งการทดสอบการพูดไม่ชัดจะดำเนินการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งทางการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการทำได้โดยการพูดคุยซักถามชื่อ ที่อยู่ ให้นักเรียนนับตัวเลข 1 – 10 หรือพูดเล่าเรื่องราว ที่นักเรียนดูจากในโทรทัศน์ สำหรับเด็กเล็ก หากเป็นเด็กที่โตขึ้นอาจให้อ่านประโยคสั้นๆ หรืออ่านเนื้อเรื่อง (Bernthal & Bankson, 2004) โดยผู้ทดสอบจะสังเกตการออกเสียงจากการพูดคุยกับนักเรียน ด้วยการสังเกตในเรื่องคุณภาพของเสียง ความดัง การออกเสียงชัดเจนในการพูดเป็นคำหรือเป็นประโยคต่อเนื่อง ความคล่องในการพูด สำหรับการทดสอบอย่างเป็นทางการเป็นการทดสอบอย่างละเอียดเพื่อทราบว่านักเรียนออกเสียงพูดไม่ชัดในเสียงใด ด้วยการใช้แบบทดสอบการออกเสียงพูด ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มีรูปภาพ หรือแบบทดสอบที่เป็นคำศัพท์ ข้อความ หรือประโยค ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วบันทึกเพื่อประเมินว่าออกเสียงไม่ชัดในเสียงใดและจะได้ดำเนินการแก้ไขการพูดต่อไป ในปีการศึกษา 2555 ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล และคณะ ได้สำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรจำนวน 196 คน พบว่า มีนักเรียนชายที่ออกเสียงพูดไม่ชัด คิดเป็นร้อยละ 58.42 นักเรียนหญิงที่พูดไม่ชัดคิดเป็นร้อยละ 37.90 (ดารณี ศักดิ์ศิริผล และคณะ, 2555 : 69) ซึ่งจากการสำรวจนักเรียนที่พูดไม่ชัดแล้วนั้นภาควิชาการศึกษาพิเศษ ได้ดำเนินการแก้ไขการพูดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงพูดได้ชัด เป็นประโยชน์ในการสื่อสารของนักเรียนต่อไป นักเรียนที่ได้รับการสำรวจการออกเสียงพูดในปีการศึกษา 2555 นั้น ในปีการศึกษา 2559 คือนักเรียนกลุ่มดังกล่าวที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทราบลักษณะการออกเสียงพูดของนักเรียนในปัจจุบัน หากพบนักเรียนที่พูดไม่ชัด หรือมีลักษณะการพูดที่ผิดปกติจะได้ดำเนินการแก้ไขการพูดให้ชัดเจนก่อนที่นักเรียนจะจบการศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วไปศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

จากที่กล่าวมาจึงเห็นควรในการดำเนินการวิจัยเพื่อการสำรวจการพูดไม่ชัดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เพื่อทราบสภาพปัจจุบันในการออกเสียงพูด และเสริมสร้างศักยภาพในด้านการพูดของนักเรียนเมื่อพบปัญหาการออกเสียงพูดไม่ชัด และเป็นการส่งเสริมการออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจการพูดไม่ชัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบจำนวน เพศ และลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนในการช่วยเหลือด้านการออกเสียงพูดต่อไป

ตัวแปรที่ศึกษา

จำนวน เพศ และลักษณะการพูดไม่ชัด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เลือกมาโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 188 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบการออกเสียงพูดโดยประเมินความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาและพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : *IOC*) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการฝึกพูดแก้ไขการพูด จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิเศษจำนวน 1 คน ได้แบบทดสอบการออกเสียงพูดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 – 1.00 ใช้ทดสอบการออกเสียงพูดในระดับเสียง และระดับคำ โดยทดสอบการออกเสียงพูดในเสียงพยัญชนะต้น จำนวน 21 เสียง 42 คำ เรียงลำดับคำศัพท์ตาม ฐานกรณ์ ดังนี้ รีมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง 5 เสียง 10 คำ ฟันบนกับริมฝีปากล่าง 1 เสียง 2 คำ ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก 6 เสียง 12 คำ ลิ้นส่วนหน้ากับปุ่มเหงือก 1 เสียง 2 คำ ลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งส่วนหน้า 3 เสียง 6 คำ กลางลิ้นกับเพดานแข็ง 1 เสียง 2 คำ ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน 3 เสียง 6 คำ และเส้นเสียง 2 เสียง 4 คำ เสียงสระ แบ่งเป็น สระเดี่ยว เสียงสั้น และเสียงยาว จำนวน 18 เสียง 36 คำ สระประสม จำนวน 6 เสียง 9 คำ เสียงมาตราตัวสะกด 8 เสียง 16 คำ เสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง 10 คำ เสียง คำควบกล้ำ 15 เสียง 30 คำ ดำเนินการทดสอบเป็นรายบุคคลใช้เวลาในการทดสอบคนละ 10 – 15 นาที

2. แบบบันทึกการออกเสียงพูด แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 บันทึกสภาพอวัยวะที่ใช้ในการพูด ได้แก่ ลักษณะของริมฝีปากบนและริมฝีปากล่าง ลักษณะของรูปปากในขณะพูด ลักษณะของฟันบนและฟันล่าง การโค้งสูงของเพดาน ลักษณะของลิ้น และลักษณะการหายใจ ประเมินโดยการสังเกตก่อนและระหว่างการทดสอบการออกเสียงพูดโดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) ตอนที่ 2 เป็นการบันทึกการออกเสียงพูดที่นักเรียนพูดไม่ชัดโดยใช้แบบทดสอบการออกเสียงพูด (Articulation Test) แบ่งเป็น เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงมาตราตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์ และเสียงคำควบกล้ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยกับนักเรียนชั้น
2. ประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม) ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อกับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เพื่อขออนุญาตดำเนินการทดสอบการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. นำแบบทดสอบการออกเสียงพูดและแบบบันทึกการออกเสียงพูดไปชี้แจงวิธีการใช้และวิธีดำเนินการทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
4. ดำเนินการทดสอบการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ดังนี้
 - 4.1 จัดสถานที่และสภาพแวดล้อมในการทดสอบการพูด โดยใช้ห้องที่เงียบและไม่มีเสียงรบกวน เตรียมอุปกรณ์ ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียงพูด แบบบันทึกการออกเสียงพูด
 - 4.2 ดำเนินการทดสอบการออกเสียงพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการทดสอบคนละ 10 – 15 นาที โดยไม่รบกวนช่วงเวลาเรียนของนักเรียนตั้งแต่วันที่ 16 – 24 กุมภาพันธ์ 2560
5. วิเคราะห์ข้อมูล ลักษณะการออกเสียงพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จากแบบบันทึกการทดสอบการออกเสียงพูด

สรุปผลการวิจัย

จากการทดสอบการพูดนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 188 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 95 คน เป็นนักเรียนชายที่พูดไม่ชัดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.08 เป็นนักเรียนหญิงที่พูดไม่ชัดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 จากข้อมูล จะเห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงออกเสียงพูดไม่ชัดจำนวน 1 คน เท่ากัน ในเสียงพยัญชนะต้น เสียง /ส/ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยออกเสียงไม่ชัดในลักษณะไม่ชัดหรือเสียงเพี้ยน (Distortion) คือออกเสียงเพี้ยนมากหรือไม่ชัดมาก ไม่สามารถจับได้ว่าเป็นเสียงอะไร โดยจะพบได้ทั้งการออกเสียงพยัญชนะต้นและเสียงมาตราตัวสะกด ได้แก่เสียงที่ใช้ปลายลิ้นหรือลิ้นส่วนหน้าแตะปุ่มเหงือกเป็นส่วนใหญ่ คือเสียง /ด/ /ต/ /ท/ /น/ /ล/ /ร/ /ช/ (คารณิ ศักดิ์ศิริผล. 2542 : 3) ซึ่งนักเรียนชายและหญิงทั้ง 2 คน มีลักษณะ

วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ

การออกเสียงดังนี้ นักเรียนชายในขณะที่ออกเสียง /ส/ จะแลบลิ้นออกมาอยู่ระหว่างฟันบนและฟันล่าง ซึ่งเกิดจากการวางฐานกรที่ไม่ถูกต้องเพราะการออกเสียง /ส/ ซึ่งมีลักษณะของเสียงเป็นเสียงเสียดแทรก (Fricative) เวลาออกเสียงที่ถูกต้องจะใช้ลิ้นส่วนหน้ายกขึ้นไปแตะปุ่มเหงือก (เทียนมณี บุญจุน. 2548: 18) นักเรียนหญิงในขณะที่ออกเสียง/ส/ ลิ้นส่วนหน้าไม่ยกไปแตะปุ่มเหงือก สำหรับเสียงสระ เสียงมาตราตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์ และเสียงคำควบกล้ำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของเสียงได้ชัดทุกคน โดยแสดงผลในรูปตารางได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ออกเสียงไม่ชัด

เพศ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด (คน)	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่พูดไม่ชัด	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	93	49.47	1	1.08
หญิง	93	50.53	1	1.05

(N = 188)

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงทั้งหมด 188 คน เป็นนักเรียนชาย 93 คน คิดเป็นร้อยละ 49.47 มีนักเรียนชายที่ออกเสียงพูดไม่ชัดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.08 เป็นนักเรียนหญิงทั้งหมด 93 คน คิดเป็นร้อยละ 50.53 มีนักเรียนหญิงที่พูดไม่ชัดจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ออกเสียงไม่ชัด จำแนกตามเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงมาตราตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์ เสียงควบกล้ำ

เสียง	จำนวนนักเรียนชายที่ออกเสียงพูดไม่ชัด	เสียงที่พูดไม่ชัด	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนชายที่ออกเสียงพูดไม่ชัด	เสียงที่พูดไม่ชัด	คิดเป็นร้อยละ
1. เสียงพยัญชนะต้น	1	/ส/	0.53	1	/ส/	0.53
2. เสียงสระ	0	-	0.00	0	-	0.00
3. เสียงมาตราตัวสะกด	0	-	0.00	0	-	0.00
4. เสียงวรรณยุกต์	0	-	0.00	0	-	0.00
5. เสียงคำควบกล้ำ	0	-	0.00	0	-	0.00

(N = 188)

จากตารางจะเห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวนทั้งหมด 188 คน ออกเสียงพูด ไม่ชัด จำนวน 1 คน เท่ากัน และออกเสียงไม่ชัด ในเสียงเดียวกันได้แก่ เสียง /ส/ คิดเป็นร้อยละ 0.53 สำหรับเสียงสระ เสียงมาตราตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์ และเสียงคำควบกล้ำ นักเรียนทุกคนออกเสียงได้ชัด

ตาราง 3 แสดงร้อยละของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ออกเสียง /ส/ ไม่ชัด จำแนกตามลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัด

ลักษณะการออกเสียงพูดไม่ชัด	จำนวนนักเรียนชายที่ออกเสียงพูดไม่ชัด	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนชายที่ออกเสียงพูดไม่ชัด	คิดเป็นร้อยละ
1. ออกเสียงโดยใช้เสียงอื่นแทน	0	0.00	0	0.00
2. เว้นไม่ออกเสียงบางเสียง	0	0.00	0	0.00
3. ออกเสียงเพี้ยน	1	0.53	1	0.53
4. เพิ่มเสียงเข้าไปโดยไม่จำเป็น	0	0.00	0	0.00
(N = 188)				

จากตารางจะเห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวนทั้งหมด 188 คน ออกเสียง /ส/ ไม่ชัด ในลักษณะออกเสียงเพี้ยน จำนวน 1 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.53 สำหรับการออกเสียงไม่ชัด ในลักษณะออกเสียงโดยใช้เสียงอื่นแทน เว้นไม่ออกเสียงบางเสียง เพิ่มเสียงเข้าไปโดยไม่จำเป็น ไม่มีนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่พูดไม่ชัดในลักษณะดังกล่าว

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงพูดไม่ชัดจำนวน 1 เสียง เท่ากัน ได้แก่เสียงพยัญชนะต้น /ส/ โดยออกเสียงไม่ชัดในลักษณะออกเสียงเพี้ยน เป็นเพราะการวางฐานกรณ์ในขณะออกเสียงพูดไม่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงออกเสียงเพี้ยนไป ทั้งนี้ในการออกเสียงพูดให้ชัดนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน ได้แก่ ความสมบูรณ์และแข็งแรงของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูดที่ต้องทำงานประสานกัน ดังนี้ เมื่อมีอากาศออกจากปอด (Respiratory Process) จะมีการเปิด – ปิด หรือสั่นสะเทือนของเส้นเสียงหรือสายเสียง (Phonatory Process) มีการเคลื่อนไหวของริมฝีปาก ฟัน ลิ้น เพดานอ่อน (Articulation Process) มีการแปรเสียงด้วยการกำทอนเสียงในช่องปาก และช่องจมูก (Resonatory Process) เมื่ออวัยวะดังกล่าวทำงานประสานกัน ก็สามารถเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2542: 5) หากนักเรียนทุกคนมีความพร้อมของอวัยวะที่ใช้ในการพูดที่แข็งแรงแล้ว ก็จะทำให้นักเรียนออกเสียงพูดที่ชัดเจนได้ แต่จากการสังเกตอวัยวะที่ใช้ในการพูดของนักเรียน ได้แก่ลักษณะของริมฝีปาก ซึ่งนักเรียนทุกคนไม่มีปัญหาของลักษณะของริมฝีปากที่เป็นอุปสรรคต่อการออกเสียงพูด และลักษณะของรูปปากในขณะที่พูด ทั้งนี้ในการพูด รูปปากจะเป็นตัวกำหนดในการออกเสียง

สระต่างๆ เช่น รูปปากห่อหรือกลมหรือไม่เหยียด (Rounded) ออกเสียง อู อู เป็นต้น ริมฝีปากไม่ห่อไม่กลม แต่เหยียด (Unrounded) ออกเสียง อี อี เป็นต้น จากการสังเกตการพูดของนักเรียนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เวลาพูดไม่มีรูปปากหรือไม่ค่อยขยับปากเวลาพูด พูดเสียงเบา นักเรียนบางคนมีลักษณะของการสบกันของฟันบนและฟันล่าง ใส่เหล็กดัดฟัน แต่ไม่เป็นอุปสรรคในการออกเสียงพูด และนักเรียนบางคนมีเส้นยึดใต้ลิ้นสั้นเล็กน้อยแต่ไม่เป็นอุปสรรคในการออกเสียงพูดไม่ชัด จากการทดสอบการพูดพบว่า เสียงพยัญชนะต้น /ร/ นักเรียนออกเสียงได้ชัดเจนทุกคน นักเรียนส่วนใหญ่เมื่อเห็นคำศัพท์จะสามารถออกเสียง /ร/ ได้ชัดเจน โดยไม่ต้องกระตุ้น หรือให้พูดตาม แต่มีนักเรียนบางส่วนที่ต้องคอยกระตุ้นแล้วจึงออกเสียงได้ถูกต้อง ซึ่งในการออกเสียง /ร/ ได้ถูกต้องชัดเจนนั้น ลิ้นจะต้องมีความแข็งแรงและคล่องแคล่ว เพราะเสียง /ร/ เป็นเสียงรัว เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ในการออกเสียงจะอ้าปากเล็กน้อยใช้ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือกเปลี่ยนเสียงในขณะที่ปล่อยลมออกมาทางปากและร่วปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก (ผดุงอารยะวิญญู, 2542:89) สำหรับเสียงสระ เสียงมาตราตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์ นักเรียนสามารถออกเสียงได้ชัดโดยไม่ต้องกระตุ้น เป็นเพราะนักเรียนได้รับการฝึกฝนเมื่อพบปัญหาจากการคัดกรองตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และได้ดำเนินการแก้ไขการพูดไม่ชัดมาเรียบร้อยแล้ว

สำหรับการออกเสียงคำควบกล้ำ ไม่มีนักเรียนที่ออกเสียงพูดไม่ชัด แต่เป็นที่น่าสังเกตนักเรียนบางส่วนจะต้องมีการกระตุ้นให้ออกเสียงให้ถูกต้อง หรือให้พูดตามจึงออกเสียงได้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนักเรียนอาจยังไม่ให้ความสำคัญในการออกเสียงคำควบกล้ำเพราะคำควบกล้ำเป็นเสียงที่ออกยาก เวลาออกเสียงจะต้องออกเสียงพยัญชนะที่เรียงกันตั้งแต่ 2 หน่วยเสียงขึ้นไปควบกัน โดยไม่มีเสียงคั่นระหว่างกลาง ทำให้เวลาที่นักเรียนจะออกเสียงคำควบกล้ำนักเรียนก็จะออกเสียงเพียงเสียงพยัญชนะต้นตัวเดียว หากไม่ได้รับการกระตุ้น เช่น เปลวไฟ นักเรียนจะออกเสียงเป็น เปวไฟ คำว่า ใจพระ นักเรียนจะออกเสียงเป็น ใจพะ เป็นต้น รวมไปถึงการสื่อสารในปัจจุบันของเด็กที่วัยรุ่นไทยที่มีลักษณะการออกเสียงที่มีการเว้นไม่ออกเสียงบางเสียงที่นิยมพูดกันของวัยรุ่นเรียกชื่อย่อของสถานที่ที่จะไป เช่น จะไปเซ็นทรัลลาดพร้าว จะพูดว่า ไปเซ็นลาดไปตลาดนัด จะพูดว่า ไปหลาดนัด ซึ่งการพูดในลักษณะนี้เป็นเรื่องของตระหนักถึงความสำคัญของการออกเสียงพูดที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงควรออกเสียงให้ถูกต้องครบทุกพยางค์ในคำศัพท์เพราะภาษาไทยถือเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้พระราชทานไว้เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2505 ความตอนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ปัญหาเฉพาะ ในด้านรักษามานานี้ก็มีหลายประการอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ ในทางออกเสียง คือออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน (นฤมล ลีปิยะชาติ, 2549)

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการออกเสียงพูดที่ชัดเจน โดยกระตุ้นเรื่องของการออกเสียงให้ชัดและมีลักษณะรูปปากที่ถูกต้องขณะพูด
2. จัดโครงการสำรวจการออกเสียงพูดของนักเรียนทุกชั้นในช่วงภาคเรียนที่ 1 หากพบปัญหาการออกเสียงพูดไม่ชัด ควรดำเนินการแก้ไขการพูดในภาคเรียนที่ 2
3. พัฒนาแบบทดสอบการออกเสียงพูดบนแอปพลิเคชัน และจัดทำ VDO ในการฝึกบริหารรูปปาก

งานวิจัยนี้ได้รับทุนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2559 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม

- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2542). *การแก้ไขการพูดไม่ชัด*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2541). *เสียงในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ. P.A.ART & PRINTING CO.,LTD
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ และบัณฑิตา ลิขสิทธิ์. (2555). *การสำรวจการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)*. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทียนมณี บุญจุน. (2548). *สัทศาสตร์: ระบบเสียงในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์
- นฤมล ลีปิยะชาติ. (2549). *ในหลวงกับภาษาไทย*. สืบค้นเมื่อ 13 พฤษภาคม 2561, จาก http://www.uniserv.buu.ac.th/forum2/topic.asp?TOPIC_ID=1528
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *หลักการสอนพูด*. กรุงเทพฯ: จำไทยเพรส.
- รจนา ทรรทรานนท์, ชนัตต์ อากมานนท์ และ สุมาลี ตีจงกิจ. (2529). *ความผิดปกติทางการพูด*. กรุงเทพฯ : รักร์ศิลป์.
- สมาคมโสตสัมผัสวิทยาและการแก้ไขการพูดแห่งประเทศไทย.(2550). *ประวัติและความเป็นมาของวิชาชีพการแก้ไขความผิดปกติของการสื่อความหมาย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสต ศอ นาสิกวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาลัยมหิดล
- John E.Berenthal; & Nicholas W. Bankson. (2004). *Articulation and Phonological Disorders*. 5 th ed. The United States of American.